

SÖRÉDI HARSONA

2001. XVIII. tábori év

V. évfolyam 1. szám

Sok szeretettel köszöntöm a Sörédi Harsona olvasóit !

Idei újságunkat igazi ajándékként a Mikulás hozza a puttonyában. Sokan talán meglepődtek ezen és lehet, hogy néhányan már nem is számítottak arra, hogy mégis lesz idén is tábori újság, hiszen az utóbbi években mindig az utótalálkozóra jelent meg az új szám. Most talán a nyári élmények bosége és a sok program okozhatta, hogy szerzőink csak később készültek el a cikkekkel. Úgy gondolom azonban, hogy mostani számunk gazdag tartalma mindenkit kárpótolni fog a várakozásért. Az idei Sörédi Harsonában is találhattok a korábbiakhoz hasonlóan szép verseket, bibliai elmélkedést, vicceket, élménybeszámolókat az idei nyári táborról és a nagyszerű tábori búcsúest szinte minden műsorszámát is közöljük: Timi humoreszkjét, Attila versét, az Anita és Vonyisz által előadott tanulságos történetet és természetesen a sörédi érettségi kérdéseit.

Mindenkinek jó olvasást kívánok!

Angéla

Az idei Söréd emlékei

Amikor visszagondolva hálát adok az idei tábor kegyelmeiért a jó Istennek, bevallom nagyon nehéz kiválasztanom a legjobbat. A programok közül talán a legemlékezetesebb a Pesthidegkútra tett kirándulásunk volt. Külön nagy élmény volt megtapasztalni számunkra ismeretlen, de nagyon szimpatikus mozgássérült barátaink, társaink életét. A folytonos önállóságra törekvésük mellett (ami azt hiszem mindegyikünk számára nagy tanúság és példa lehet) kimondhatatlan kedves vendégszeretetüket emelném ki ami olyanná tette az egész látogatást, mintha már több éve ismernénk egymást. Egyetlen probléma volt csak az egész nap során, hogy elég hamar elrepült a rendelkezésünkre álló idő és nagy fájdalommal tovább mentünk.

A másik dolog amit a táborral kapcsolatban feltétlenül le szeretnék írni az az, ami az egymásra utaltságot illetve figyelést szolgálta. Ez összetartozásra is serkentette a táborban résztvevőket ami az idei egy hét alatt egy egész családdá formált minket. Összefoglalva: sokáig emlékezetes egy hétnek lehettünk nyertesei amit minden barátunk, gondozónak és gondozottnak nagyon szépen köszönök.

Nagyon szeretlek benneteket!!

Gyűszű Gábor

Bajkai Éva küldte a következő verset:

Nyár

*Uram, áldalak a nyárban,
aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének
tűzéért a nap hevének,
mert a szemet érleli.
Esőcseppek záporáért,
hajnalok hűs harmatáért,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.*

*Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett.
S amint lengeti a szél
zizegő szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvoltodról beszél.
Boldog aki érti, hallja,
s míg aratni lendül karja,
miközben rend rendre dül,
Téged dicsér egyedül.*

*Minden kicsiny búzaszemben
térdre kényszerítesz engem
csodatévő Istenem.
Kezed odatette áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyereim.
S asztalán a keresztfának
fiadat is odaszántad,
hogy benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.*

Tábor 2001

Nagy örömmel és izgalommal készülődtem a sörédi nyaralásunkra. Nagyon vártam már, hogy újra együtt tölthessünk néhány szép napot régi kedves megszokott nyaralóhelyünkön. Jó érzés volt délután megérkezni, látni azt, hogy már mindenki ott van, még Zsani is megelőzött. Lassacskán felfedeztem a körben távolabb ülő ismerős arcokat és bekapcsolódtam az elkezdett játékba. A végére érve nagyon örültem neki, hogy a szobánkban az Ágicával is beszélgettem egy keveset és kipakoltuk a holmijaimat. Tetszettek a reggeli igeolvasások, a történet amit Vonyisz felolvasott, az áhitatok, főleg Gyűszű Gabié: egy szép és tanulságos meséhez kapcsolta megindító gondolatait. A kiscsoportos beszélgetéseken klassz témák, remek játékok voltak. Leginkább a cérnásat élveztem. Frankón összhangban voltunk az Ágicával, csak egyszer ment kicsit összebb a kezünk között az ujjunkra fűzött cérna. A csalókat olyan jól adtam elő, hogy Györgyi az én sztorimat hitte valódinak pedig az Ágica kutyás története volt az igaz. Szuper volt benne a Timi. Jókat neveltünk a tőle hallottakon amikor valakit vagy valamit megszemélyesítve beszélünk magunkról. Nagyon tetszettek Torony szavai amiket a szobájában lévő szentképpel kapcsolatosan elmondott, meg az is mikor azt boncolgattuk, hogy nyitottak vagy zárkóztak vagyunk-e. Árpi is egyre jobban bekapcsolódott, résztvevőjévé vált ezeknek a jókedvű beszélgetéseknek.

Nagyon örültem neki, hogy meg tudtuk tartani a tizedik évfordulónkat azon az estén mikor ott voltak az Almáék. Szép ajándék volt nekem és Lénárdnak, hogy kérésünkre a szobámba jött és külön is énekelt nekünk gitárral kísérve néhány csodás kívánságdalt. Köszönjük Almának ezeket a maradandó szép pillanatokot, Zsaninak, Anginak, Ágicának és Etelkának pedig azt, hogy segítettek nekünk abban hogy ünnepelhessünk és megvendégelhessük a társaságot ezen a szép napon. Élveztem a miséket is amiket Torony celebrált. Gyönyörűen beszél, klasszul felépíti a mondandóit. Élveztem azt a templomban töltött délutáni órát is mikor azok az ismert énekek és szép versek voltak. Felidéztek bennem a régebbi nyarak hangulatát, a szép emlékeket és a kedves ismerősöket. A dalokat hallva meg is könnyeztem.

Tetszettek a programok is. Például az üvegfestés. Nagyon ügyesen csinálja a Zsani, érdemes lenne vele foglalkoznia. Jó volt nézni milyen jópofa alkotások, remekművek jöttek létre a kezei alatt pillanatokon belül.

A csillagász esten nagyon rátermett volt a fiatal lány. Látszott, hogy mély érdeklődést tanusít iránta és komoly tudással rendelkezik. Érdekes volt hallgatni lelkes magyarázatait. Miközben mutogatta a diákat, válaszolt a kérdéseinkre. Remekül kezelte a Timit. Csak azt sajnáltam, hogy a késői sötétedés miatt nem láthattam a csillagokat. Egyik este aztán bepótoltuk: kimentünk az Ágicával és az égboltot áttekintve elmagyarázta, hol helyezkednek el a nevezetesebb égitestek. Néhányan csatlakoztak hozzánk. Ők is az eget kémelve beszélgettek egy-egy csillagképről amit felfedeztek. Olyan jó érzés volt hallani amiket mondtak. Egy ilyen szép pillanatban majdnem komoly baj történt velem, de szerencsére Ágica és Gerti ügyességének köszönhetően sikerült megúsznom a felborulást. Utána ijedtünk meg jobban mindnyájan, mert könnyen ráeshettem volna kocsival együtt az Ágira. Még rá gondolni is szörnyű. Ez volt a legkellemetlenebb mostani élményem. A vendégek látogatása viszont kellemesen érintett. Az elsőként megismert pár is érdekes dolgokat mesélt a saját életükről, együttélésükről, közös terveikről. Rokonszenvesek voltak, mégis nagyon örültem, mikor a zuhogó eső ellenére Tarsoly Mártiék is megérkeztek. Remek érzés volt régi kedves ismerősökként viszontlátni őket körünkben. Klassz volt hallani, mennyi minden történt azóta, hogy utoljára találkoztunk velük. Szavaikból kiderült, hogy az iskola sikeres befejeztével mindketten a csákvári kórházban kezdtek el dolgozni. Márti adminisztrátorként, Újhelyi Dávid pedig számítógépes vonalon tevékenykedik. Úgy alakult az életük, hogy összeházasodtak és azóta közösen egy kis lakásban laknak. Az a fantasztikus ötletük támadt, hogy családi összefogással mozgássérülteknek varrnak speciális ruhákat. Most Márti ezzel foglalkozik. Zseniális, nagyon jó ötletnek tartom, hogy a saját helyzetükből kiindulva, tapasztalataik alapján úgy próbálják meg könnyebbé tenni társaiknak is az öltözködést, hogy célszerű, praktikus, nekik megfelelő mutatós ruhákat készítenek méretre szabottan. Bizom benne, hogy el tudják terjeszteni termékeiket ha nehezen is megy. Sikerük lesz és egyre többet rendelnek majd tőlük. Lelkesen beszéltek, látszik, hogy örömeiket lelik ebben a munkában és rengeteg tervük van. Élvezetes, nagyon jó hangulatú délutánt töltöttünk a társaságukban. Azt hiszem mindannyiunknak emlékezetes marad. Ők remek bizonyítékát adták a világnak és nekünk, hogy kerekesszékekben is lehet rendes, teljes értékű életet élnünk.

Jó volt a kirándulás, a Hidegkúton tett látogatás. Kedves fogadtatásban részesültünk. Zákány Kati már kint várta a buszunk érkezését, útbaigazított, elkísért bennünket. Bent az épületben szépen terített asztalokon mindenféle finomság, apró sütemények, hideg üdítők vártak ránk. Jól is esett egy kis frissítő ital abban a nagy melegben mindenkinek. Tetszett Borbás Marika, ahogy beszélt. Jó stílusa van, határozott, erős személyiség lehet. Hallhattunk tőle a lakótelep létrejöttéről, a lakók életéről, munkáikról, szociális- és más sérültekre vonatkozó lehetőségekről. Megnyerő volt az is, ahogy a mondanivalóját befejezve megpróbált mindenkivel kapcsolatot teremteni. Érdeklődött az iránt, ki honnan jött és hogyan él az otthonában. Még a segítőkinktől is. Nagyon örültem neki, hogy másokkal együtt Istvánék is csatlakoztak hozzánk, elkísértek minket. Így ők is szem- és fültanúi lehettek mindennek. Több helyiségben is megfordultunk. Például ahol fogadják a hívásokat és telefonon bonyolítják a különböző ügyeket. Egy olyan teremben is voltunk ahol néhányan kerekesszékekben ülve számítógépen dolgoztak. Szép dolgokat láttunk. Szuperek az itteni házak, lakások. Nagyon szépen, ízlésesen vannak berendezve. Barátságos kis otthonok. Két tolokocsis ember is kényelmesen élhet benne. Minden megvan mint egy rendes lakásban, csak úgy vannak kialakítva a helyiségek, hogy minden jól megközelíthető, elérhető legyen. Például a konyhában ülve is tudjanak főzőcskézni. Nincsenek akadályok, küszöbök sem. Nem tudom, hogy mások is nála jártak-e, mi egy öreg néninél nézelődtünk. Csicsó nagyon kedvesen fogadott bennünket, még beszélgettünk is vele. Csak azt sajnálom, hogy a zuhogó eső miatt nem nézhettünk jobban körül a telepen és nem sikerült megismerkednem Zákány Katalival pedig oda is jött velünk a buszhoz. Kár, hogy nem mentünk a Margitszigetre. Jó időben biztosan gyönyörű látnivaló lehet. Szívesen megnéztem volna. Bár jó volt nézelődni, sétálgatni a Városligetben a fák üdezőld, hűsítő lombjai alatt. Szép a tó és a Vajdahunyad vára is, ahol fényképeztünk. Jó volt, hogy Linde Lacival találkozhattunk, ha rövid időre is. Örültem neki, hogy ismét az Ágica mellett ülhettem a buszon és beszélgethettünk.

A búcsúest is remekül sikerült: Timi vidám jófej bábja, Attila poénoktól sziporkázó rólunk szóló verse, az óriás társasjáték feladatai: lufiborotválás, csokievés, stb. Frankó hangulatot teremtettek, szórakoztató volt a kései óra ellenére is csak úgy, mint az érettségi. Sok vidám percet szerzett, mosolyt csalt valamennyiünk arcára. Klassz tételeket csináltak Söréddel kapcsolatosan és jó rávezető kérdéseket tett fel a bizottság is. Náluk örömezt érettségiznék, ha ilyen lenne az igazi érettségi is. Évek óta a mostani záróbulin éreztem igazán jól magam.

Bajkai Éva

Búcsúeste

Ez a humoreszk tábori búcsúestünk talán legnagyobb sikerű műsorszáma volt. Akik nem lehettek jelen az előadáson, azok számára szeretném bemutatni a helyzetet és az előzményeket. Timi talált az egyik szekrényben egy próbababa fejét. Nagyon megtetszett neki és fel-alá járkált vele a táborban mindenkit megkérdezve: Ugye milyen jó fej vagyok? Ebből született aztán az előadás alapötlete, ahol Timi a saját fejére feltéve a próbababa fejét adta elő a következő történetet:

Ez a műsorszám hasonlít ahhoz, mint amikor azt kellett eljátszani, mintha a tárgy mutatná be a gazdáját. Ez olyan jófej műsorszám lesz, mint amilyen én vagyok, de így ketten talán még jobb fejek vagyunk. Azt hiszem nem volt nehéz felfedezni egymást. Amióta megismertük egymást azóta bennünk születtek meg az igazi jófej ötletek a Sörédi Táborban. Például: Sokszor mentünk sétálni a faluba (bár láttuk, hogy esni fog, ezért amelyikünknek volt, vittünk esőkabátot vagy esernyőt) és alig sétáltunk egy kicsit, máris elkezdett szakadni az eső. Nem fordultunk vissza, hiszen vittünk esőkabátot vagy esernyőt; na meg aztán szeretünk is esőben sétálni. Mindig sokáig sétáltunk az ilyen jófej időjárás ellenére is. Amikor hazaértünk borzasztóan fáradtak voltunk, annyira, hogy már leültünk és azt mondtuk: hú de jól esett!

Na de történt ám egy másik jófej dolog is a Sörédi Táborban! Például: Volt egy felfedező utunk, amely a WC-ben lévő telefonhoz vezetett és nagyon jókat beszélgettünk egymással. Még telefonszámlát sem kellett fizetni +ÁFA. Ebből is kiderül, hogy milyen jófej találmányok vannak a mai modern világban. Ezt igazi jófej ember találhatta ki. Felfedeztük ugyanis, hogy a fenti és az alsó lány WC között egy szellőzőcsövön keresztül kitűnő lehetőségünk van a telefonálásra mobil telefon nélkül is. Akár vécézés közben is kommunikálhatunk az élet fontos dolgairól. Ilyen módon összekapcsolhatjuk a kellemest a haszonnal.

Történt még valami jófej dolog a Sörédi Táborban, ugyanis kenyérszaporítás helyett buktaszaporítás történt. Azt hiszem elég jófej napjuk lehetett odafönt, mert három napig csak buktát ettünk. Ezen kívül még volt néhány érdekes vicces napunk. A kettőnk jófej ötlete volt az alapja annak, hogy itt a Sörédi Táborban egyre több a csalóka ember. Ugyanazt a történetet ahány ember, annyiféleképpen hallom és nem tudni melyik mond igazat. Olyan jófej dolgokat tudnak összehazudni, hogy ez nem is olyan nagy baj. És még sok jófej dolog történt velünk, de inkább majd ezt valamikor máskor mondom el.

Szeitz Tímea

Söréd 2001

*Végre ez a nap is elérkezett,
de buli, hogy táborozni megyek!
A kedvem az jó, bár esős a vasárnap
a szép lányok már a kapuban várnak!*

*Mire felderítem a terepet,
addigra a többiek is megérkeznek.
Frankó velük újra találkozni,
és még új húsokat is lehet látni!
Meg is nézem gyorsan, milyen a kínálat,
hátha most sikeres lesz a vadászat!*

*A határtalan jókedv magától adódik,
a társaság hamar összerázódik.
A sok színes program ezt meg is könnyíti,
ami ezt a pár napot színesíti.*

*Például a kiscsoportos beszélgetések,
mellyel gondjainkra megoldás születhet.
Kata és Vonyisz ott vannak a szeren,
mindent elkövetnek, hogy jó és hasznos legyen!*

*Vendéget is fogadtunk, egy csillagász bukszát,
aki amatőrként végzi ezt a munkát.*

*Grafikailag, ha jobban megnézem,
számolnék vele csillagot az égen!*

*Tímea öt sok-sok kérdéssel bombázza,
de ő nem ijed meg, a sarat jól állja!*

*A délutáni időt a szabad program kapja,
mindenki úgy tölti, ahogy kedve tartja.*

*Ki is megyünk páran a "falumúzeumba",
mert májunkhoz közel áll az efajta kultúra.*

*Világot is láttunk, mentünk Nagyfaluba,
kirándulást tettünk egy pesti sörsátorba.*

*Tuti volt ez a nap, jártunk mindenfele,
el is voltunk hát rendesen pilledve.*

*Lehetne még sorolni, mi mindent csináltunk,
de rövide fogom, mert mindjárt kajálunk!*

*Valami jó zárszó kéne a végére,
hogy frappánsan legyen e vers befejezve.*

*A magam nevében nem mondhatok hát mást,
mint hogy nagyon élveztem ezt a nyaralást!*

*Hála és köszönet Gézáéknak érte,
remélem találkozom Veletek jövőre!*

Hollósi Attila

Élet a sorban

No.1: (A sor végén álló embernek – No.2-nek) Elnézést, ez a sor vége?

No.2: Miért, szerinted az eleje így néz ki? (Kuncog) Csak vicceltem cimbora. Igen, ez az. Gyere, állj be Te is!

No.1: (Kuncog) Köszil! (szünet) Gyorsan halad a sor?

No.2: Ma?! Nem. Pénteken mindig lassan, mert hogy a személyzet hamar lelép a hétvégére.

No.1: Hát akkor jobb lesz talán, ha egy másik nap visszajövök.

No.2: Azt nem tenném pajtás. Mert akkor elvesztenéd a helyedet a sorban. Különben meg a többi nap sem jobb.

No.1: Nem?!

No.2: Nem igazán. Figyelj! Szombat, vasárnap mindenki odavan, szóval meg se mozdulunk. Hétfőn, a hétvége után, kicsit döcögős az ügyintézés.

No.1: Természetesen.

No.2: Kedden van a személyzet továbbképzésen, ezért későn kezdenek. Szerdán korábban fejezik be a munkát. Csütörtökön már kezdenek készülődni a hétvégére, így aztán megint ott vagyunk ahol voltunk.

No.1: Hát persze, pénteknél.

No.2: Amikor amúgy is csak fele személyzettel dolgoznak. (A sor néhány lépést előre csoszog.) Nocsak, nocsak. Ez már valami. Két teljes lépés pénteken. Ezzel megvan a hétvége is.

No.1: Úgy tűnik, mindent tudsz erről a sorban állásról. Egy ideje már biztos itt állsz.

No.2: Hm, kb negyven éve vagy valahogy így.

No.1: Micsoda?! Negyven évet mondtál?

No.2: Igen.

No.1: Negyven év?!

No.2: Vagy valahogy úgy. Megjegyzem, vannak néhányan a sor eleje felé, akik már jóval régebb óta sorban állnak: hatvan, hetven, nyolcvan éve vagy még több ideje. (Hirtelen meglát valamit a sor végénél, izgatott lesz, elkezd mutogatni és kiabálni.) Hé, maga! Mit képzelsz, hová megy? Mi itt sorban állunk.

No.1: (Hátratekint) Mi volt az?

No.2: Szemtelen tolakodó. Hol is tartottam? Ja, negyven év nem is olyan sok ebben a sorban.

No.1: Nagyon hosszú idő sorbanállásra.

No.2: Ó, igen! De megéri! Én mondom, megéri.

No.1: Ó, biztos vagyok benne. (Kicsit vár) Hm ... mi is az pontosan, amiért sorban állunk?

No.2: (Hitetlenkedve) Hát nem tudod?

No.1: Ööö ... nem. Csak megláttam a sort és gondoltam, talán hasznos lehet beállni.

No.2: (Nevet) Igazad volt. Valóban hasznos.

No.1: Igen? Ez nagyszerű. Szóval, miért állunk sorban?

No.2: Nos, várunk sanszra, hogy bejussunk a Mennybe.

No.1: Igazán? Ez aztán klassz dolog.

No.2: Ahogy mondd. Odanézz, egy másik tolakodó. (Hangosan, ingerülten) Hé, arra van a sor vége!
Hát ez nem igaz, ez is elment.

No.1: Utálom a tolakodókat. Szóval lehetőség van, hogy bejussunk a Mennybe? (Vár) Tudod, hogy mi van a sor elején?

No.2: Tessék? Úgy érted, a sor elején?

No.1: Igen.

No.2: Ó, persze. Legalábbis hallottam róla. A híreket továbbítják a sorban. Azt mondják, hogy amikor a sor elejére érsz, egy olyan szobában találsz magad, ami tele van ablakkal.

No.1: Úgy, ahogyan a postán vagy az állomáson?

No.2: Igen. Tucatszobák, persze legtöbbször zárva van.

No.1: Akárcsak a postán, vagy az állomáson.

No.2: Igen, de a végén néhány nyitva van. Neked választanod kell közülük.

No.1: Választani, de hogyan?

No.2: Na, figyelj! Az ablakok felett különböző feliratok vannak, mint pl. „Jó cselekedetek” vagy „Erkölcsei tisztaság” stb. Neked pedig azt kell választanod, ami szerinted a legnagyobb esélyt adja arra, hogy bejuss a Mennybe. Én a magam részéről a „Rendszeres templombajáró”-ra utazom, mivel kőlyök korom óta minden karácsonyi istentiszteleten ott voltam.

No.1: Nem tudom, mit válasszak. Nem sokszor voltam templomban.

No.2: Nos, lássuk csak. Mi van a szüleiddel? Ők jártak?

No.1: Nem hiszem.

No.2: Hát akkor az „Öröklött vallásosság” kizárva. Volt valaha ügyed a rendőrséggel?

No.1: Nem.

No.2: Akkor megvan, pajtás. „Erkölcsei tisztaság”. Semmi gond! Bár, ha akarod, megpróbálhatod a „Jóhiszeműséget”, mert hogy igazán be szeretnél jutni a Mennybe. Nem igaz?

No.1: Hát persze. Gondolod, van esélyem?

No.2: Ugyanannyi, mint bárki másnak.

No.1: Szuper! (Vár) Akkor ... a legtöbb ember bekerül, ugye?

No.2: (Kényelmetlenül) Nos, biztos vagyok benne, hogy sokan.

No.1: Oké. Akkor elég sokan bejutnak a Mennybe ily módon, ugye?

No.2: (Kioktatón) Na nem pontosan ezt mondtam. Úgy értettem, biztos bejutnak néhányan.

No.1: Hányan?

No.2: (Dühöngne) Honnan a nyavalyából tudjam?! Senki nem tudja biztosan. Miért éppen én tudjam? De néhánynak be kell jutnia. Nyilvánvaló, nem?

No.1: (Elgondolkozva) Szóval valójában nem tudod, hogy bárki is bejutott volna valaha ily módon a Mennybe?

No.2: Ha úgy érted, hogy tutira tudom-e, hát nem.

No.1: És ha mégsem sikerül? Van még esélyünk?

No.2: Nos, nincs. Nézd, mire odaérsz, elhasználsz az egész életedet, nincs már idő még egyszer próbálkozni. De ez legalább fair játék. Mindenkinek ugyanannyi esélye van. Nem úgy, mint ezeknek a tolakodóknak. (Elhalad még egy tolakodó) Hé, maga! Álljon be a sorba, mint a többiek! Hát ez nem igaz, ez is bent van.

No.1: Azok a tolakodók mindig bejutnak?

No.2: (Undorral) Hát persze. Ők egyenesen a Mennybe. Minden probléma nélkül.

No.1: Dehát hogy sikerül nekik?

No.2: Ja, csak mert ismernek valakit.

No.1: És ki az?

No.2: Valami Jézus nevű ipse – Jézus Krisztus. Ő juttatja be őket. Jellemző. Nem az számít, hogy mit csinálsz, hanem hogy kit ismersz.

No.1: Micsoda szerencsénk van, hogy ismerik ezt a Jézus Krisztust.

No.2: Az a hír járja, hogy bárki megismerheti őt. Csak kérd meg az egyik tolakodót, hogy mutassa be. Ők alig várják, hogy újjakkal találkozhassanak, akiket aztán az Ő útján visznek a Mennybe.

No.1: Ennyire egyszerű?

No.2: Aha.

No.1: (Kicsit vár) Hadd lássak világosan. Vagy leélem az egész életemet azzal a halovány reménnyel, hogy amikor sorra kerülök, esetleg talán valahogy bekerülök a Mennybe, vagy elmegyek találkozni Jézussal és akkor már biztos lehetek benne, hogy bejutok a Mennybe. Így van?

No.2: Hát azt hiszem, így is lehet mondani.

No.1: Köszönöm.

No.2: Hé, hová mész?

No.1: (Válla fölött) Találkozni Jézussal.

No.: (Utána kiabál) Tolakodó!

Mi a lelkiismeret?

Úgy gondolom nem kell magyaráznom, hogy mennyire fontos ez a kérdés a mai világban és mennyire fontos a Biblia világában is. Az ószövetségi próféták elmondhatták volna magukról, amit Pál apostol a második korintusi levele negyedik fejezetében, amikor úgy mutatta be egész működését és szolgálatát, hogy ő a nyilvánvaló igazságot mondja, azzal ajánlja magát lelkiismeretének Isten előtt. Ahogyan Pál apostol kifejezte, a próféták is elmondhatták volna, hogy döntő dolog minden emberi kapcsolat felvételében és emberi közlésben, legalábbis legmélyebb és legnagyobb közlésformában, hogy megtaláljuk a másik ember lelkiismeretét. Hogy szembesíteni tudjuk az embert önmagával, hiszen mi emberek nem arra vagyunk teremtve, hogy külsőleg vezéreljenek bennünket, megmondják, hogy mit kell tennünk, hanem mi emberek úgy vagyunk alkotva, hogy magunk szeretnénk belátni azt ami jó és a lelkiismeretünkben vezérelt emberek szeretnénk lenni. Nos hát alapkérdéseket kell tisztáznunk, de úgy gondolom, hogy nem elfecsérelt idő hogyha nagyon részletesen járjuk be a kérdésköröket, a témákat és ezt a kérdést vetjük fel, hogy a lelkiismeret fogalma hol jelenik meg a Bibliában.

Azt kell írnom, és egy kicsit meglepőnek fog látszani, hogy ez a fogalom és a lelkiismeret az Ószövetségben nem szerepel. Az Újszövetségben is Pál apostol levelében jelenik meg először. Általában minden nyelvben a lélek kifejezés helyettesítette ezt a később megjelenő szót. Valamiben ne essünk tévedésbe, és ez az hogy habár az Ószövetség nem használja ezt a kifejezést hogy lelkiismeret és az Újszövetségben is csak a páli levelekben találkozunk vele, ez nem annyit jelent, hogy a Biblia régi szerzői ne tudták volna, hogy mi a lelkiismeret, hogyan működik a lelkiismeret és egyáltalán mit is kell tartani a lelkiismeretről. Az Ósevangéliumban találunk egy jellegzetes kifejezést, ami arra utal, hogy Mózes is milyen mélyen és milyen árnyaltan tudta felfogni azt és közvetíteni a hallgatóságának, hogy mit is tesz a lelkiismeret az emberben. Az Ósevangélium elmondja, hogy az első emberpár a bűneset után ott áll a Paradicsomban és a háttérben ott a Sátán, a kísértő is. Isten megszólítja őket, hogy ellenkezés támad az emberben és majd eljő egy asszonytól született valaki, aki a kígyó fejére tapos noha a kígyó is a sarkába fog marni. Tehát megváltó győzelme az életébe kerül, tehát meg kell halnia, nos hát az Ósevangéliumból ezt a részt emelném ki.

Amióta a világon rossz van és bűn van a Biblia szerint van ellenkezés az emberben, az emberi bensőben a rosszal szemben és ennek az eszköze a lelkiismeret. A lelkiismereten keresztül tud Isten segítséget nyújtani a Biblia szerint az embernek, hogy ne nyugodjunk bele a rosszba. Hogy vegyük fel a küzdelmet a rossz dolgokkal szemben, hogy emelkedjünk ki a rosszból. Csak Jézus szavaira hallgassunk, mert Ő a lelkiismeretünk fényes tükre.

Németh Lénárd

Sörédi Érettségi

Kinek a kedvenc királynője Sissy? (Franci)

Kinek van új kocsija idén? (Kertész Csabi)

Ki a billentyűzetek mestere? (Árpi)

Ki a tolmácsolás mestere? (Évi, Mónika)

Ki az angol túristák idegenvezetője? (Laci)

Ki tudja biztosítani a társadalmat a táborban? (Mónika)

Ki jelentkezett elsőként az önálló élet tréningre? (Évi)

Ki csenget a szentmisén? (Gábor)

Ki dolgozik a Viktória Központban? (Tamás)

Kinél rejtették el a táborban a poén bombát? (Attila)

Kinek van felsőfokú végzettsége a nyaralók közül? (Nelli, Mónika)

Kinek a neve árulja el a lakcímét is? (Király Andi)

Ki lakik legközelebb Sörédhez? (Zsanett)

Ki táborozott idén tizedik éve Söréden? (Léni)

Ki a leglíraibb egyéniség a táborban? (Léni)

Ki az, aki soha nem tud jóllakni a táborban? (Tímea)

Ki a tábori diszkó királynője? (Amália)

Ki viszi hírünket a határon túlra? (Kinga)

Ki lakik a Duna túlsó partján? (Emi)

Ki az aki először nyaral a Nulladik Turnussal Söréden? (Sanyi)

Ki az aki Tetris-t játszik chips evés közben? (Mariann)

Viccek

A házaspár nyaralni készül. A férj nyugtalankodik, mi lesz a gyerekekkel.

A gyerekeket rábízzuk anyámra – mondja a feleség – a kutyát és a kanárit a nagynénédre, a macskát a házmesterre.

Arra gondoltam – válaszolja a férj – ha a lakásban ilyen csend és nyugalom lesz, akkor minek elutazni? Itthon is pihenhetünk!

Egy erősen kaptos ember beül a taxiba és odaszól a sofőrnek:

Vigyem kérem a Déli Pályaudvarhoz!

De hiszen már ott állunk!

Nagyszerű! – feleli az utas és odaadja a gépkocsivezetőnek a viteldíjat. – De máskor ne hajtson ilyen gyorsan!

Hogy kezdi a szőke nő az SMS-t ?

Bocss, hogy ilyen rondán írok!

A feleség a férjnek: - Képzeld, leesett a falióra, egyetlen másodperccel azután, hogy anyám arra ment.

Nem megmondtam, hogy késik az óra!

Az idős hölgy mindhárom gazdag fiától kap születésnap ajándékot.

Az egyik hatalmas házat vesz neki, a másik egy Mercédest sofőrrel együtt, a harmadik pedig egy különleges méregdrága papagájt, amelyik betéve tudja a teljes Bibliát.

A mama mindhármuknak levelet küld, hogy megköszönje az ajándékot:

„Köszönöm a házat – írja a legidősebb fiának – de túl nagy, nem győzöm takarítani.”

„Köszönöm a Mercédest – írja a középsőnek – de öreg vagyok már az utazáshoz, alig használom.”

„Te valóban tudod, minek örül édesanyád – dícséri meg harmadik fiát. - Nagyon finom volt a csirke.”

A külföldi turista lihegve ront be egy boltba:

A feleségem véletlenül megbolygatott egy méhkest, s most az egész méhraj üldözi...

Van itt egy patika – mondja az eladó – menjen át hozzájuk, ők árulnak fájdalomcsillapító kenőcsöt.

Kit érdekel a kenőcs?! – mondja a férfi. – Egy tekercs színes filmet adjon, meg szeretném örökíteni a jelenetet!

Hány 'igazi nő' kell egy villanykörte kicseréléséhez?

Egy sem. Az 'igazi nők' óhaját rengeteg 'igazi férfi' lesi.

A pedáns háziasszony sokszor veszekszik férjével, amiért behordja a piszkot a házba. Egyszer dühösen sikál egy foltot a padlón és ráfordul a belépő férjre:

- Nem tudom, mi az ördögöt hoztál be, de képtelen vagyok eltüntetni.

A férj egy pillanat alatt átlátta a helyzetet. Nem szólt semmit csak elvette az ablak elől a napsugarak útját álló kis kerámiafigurát. A folt azonnal eltűnt.

Bajkai Éva

Hit által

*Egy himnuszt hallok elnémíthatatlan
századokon át új meg új alakban.
Az énekes nem egyszer névtelen.
Nem is ő énekel: a kegyelem!
S az egész földről láthatatlan karban
száll az ég felé a csodálatos dallam,
és a fül fennséges harmóniát hall.
Figyelj! "Hit által! Hit által! Hit által!"*

*Azok sorában akik énekelnek
van kemény férfi, gyenge gyermek,
roskadt öreg, remegő szívű asszony,
de nincs perc hogy e himnusz elhallgasson.
Mert szájról szájra, szívről szívre kel.
Némíts el egyet, ezer énekel.
Új meg új hang, de ugyanaz a dallam.
Néha leborulok, hogy tisztán halljam,
tele frissességgel, zengő csodákkal.
Hallod? "Hit által! Hit által! Hit által!"*

*Isten lelke vezényel. Egyet int,
és új énekes lép elő megint.
Igy int neked és így intett nekem.
Meghallja, ha elnémul énekem
és fáj neki egyetlen hang hiánya,
amint a nagy egészet dirigálja
s az örök himnusz zúgva, zengve szárnyal.
Igen! "Hit által! Hit által! Hit által!"*

*Érzem, rajtam a karmester szeme.
Énekelni kezdeni kellene,
hogy munkám, harcom, életem, halálom
minden szavam, minden szívdobbanásom
ezt, ezt az egyet zengje szüntelen!
Láthatatlan kar énekel velem:
testvéreim hangja körülölel.
Nem, a himnusz ma sem némulhat el,
legyen a dallam bármilyen nehéz.
Szemünk a karmester kezére néz,
és minden olyan egyszerűvé válik.
Ő segít énekelni mindhalálig
szolgálattal, élettél és halállal
ma is. "Hit által! Hit által! Hit által!"*

Bajkai Éva küldte